

Alina Šiljak, 5.a, OŠ Valentina Vodnika

Življenje malega virusa

Nekoč je živel mali virus po imenu Korona. V družini Virusek je bilo kar nekaj Koron, zato so ga v družini klicali Covid-19, želel si je spoznati vse ljudi na tem svetu, že dolgo je sanjal, da bi jih spoznal, zato se je nekega dne odpravil v svet.

Najprej je prišel na Kitajsko in se poskusil sprijateljiti z vsakim mimoidočim. Ko je spoznal, da ga noben ne vidi, se je odpravil še v druge države. Ko je obkrožil svet, se je družina Zdravilko vrnila s počitnic in videla katastrofo. Milo je takoj skočilo na pomoč, kot tudi Aspirinka in Sirup, le Zdravilka se je še malo obotavljala. A čez nekaj časa se je odločila, da tudi ona priskoči na pomoč. Medtem je njihova prijateljica Voda mirila otroke, Razum pa je zapiral šole in vrtce in otroci so bili zelo žalostni, a jim je Voda razložila, da če si bodo pravilno in redno umivali roke in se izogibali drugih ljudi, se bodo lahko hitreje spet igrali skupaj. Medtem pa je dobra vila Veselka hitela za malim viruskom Korono in ugotovila, da Korona ne okužuje ljudi iz želje, ampak zato, ker je bila narobe vzgojena. Zato ji je pojasnila, kako tečejo stvari, Korona pa je z zanimanjem poslušal. Ko je spregledal svojo napako, je obljubil, da se nikoli in nikdar več ne bo dotaknil nikogar in ničesar. Veselka se je le zasmejala in rekla: »Lahko se boš dotikal vsega in vseh, a šele po tem, ko te spremenim v zdravilo, da boš lahko popravil, kar si zakuhal.« Korona se je razveselil in privolil, da se spremeni v nekaj uporabnega. Ko sta se vrnila k prijateljem, je Korona, ki zdaj to več ni bil, imel novo ime, ZKDVB (Zdravilo Korone in Drugih Večjih Bolezni).

Čez nekaj mesecev zdravljenja in izolacije ljudi so se šole in vrtci končno odprli, odrasli so spet začeli hoditi v službo, otroci v šole in vse je bilo po starem, vsi so bili veseli! No, vsi, razen Virusov, to je bil še en neuspeh na njihovi neskončni tabli neuspehov.

Nekaj dni pred usodnim petkom, 13.3., smo se pri pouku pogovarjali o situaciji, ki je bila čedalje bolj prisotna v naših življenjih. Predvsem je bilo prisotno vprašanje, kaj bo zdaj, kaj bo z nami, kako bomo izvajali pouk, saj so že krožile govorice, da bodo vrtci in šole zaprti. Zaprta šola brez nedelje, praznika ali počitnic? Biti doma, ne hoditi v šolo? Imeti samo zabavo in igro? Super! Kako? Koliko časa? Kaj pa? Kako bomo imeli pouk, saj vsi vemo, da je obiskovanje osnovne šole obvezno?

IMAMO PROBLEM

Dorekli smo dve možnosti. Če bo šola res zaprta, imamo lahko pouk na daljavo, od doma ali pa počitnice sedaj, ko bo vse mimo, pa pouk v šoli, delno v času običajnih počitnic, kolikor bomo počitnic pač porabili sedaj. Ker se učimo tudi strategij razmišljanja po de Bonu, so otroci glede obeh možnosti naredili preprost ROS (razišči obe strani). Najprej so razmišljali in

zapisovali možnosti individualno, nato so se razdelili v manjše skupine, se o mnenjih pogovorili, zavzeli skupna stališča in jih predstavili.

Glede možnosti, da pouk nadomestimo po epidemiji, so menili takole:

- počitnice bi imeli zdaj,
- ne bi se nalezli virusa,
- pouk bi imeli med prvomajskimi, ne med poletnimi počitnicami, lahko tudi ob sobotah,
- dobro, da ostanemo zdravi, slabo, ker so poletne počitnice boljše,
- če bo karantena več kot 2 tedna, bi se pouk zavlekel do konca junija in bi bilo v redu imeti pouk, da ne bi bilo vmes pavze,
- imeli bomo manjši zaostanek v znanju,
- potem bomo kasneje več znali,
- hitreje bomo predelali učno snov,
- več bomo delali potem,
- manj bomo imeli domačih nalog,
- bolje, da smo skupaj, ko se učimo, da nam učiteljica lahko kaj razloži,
- večja bo pomoč učiteljice, ko česa ne razumemo,
- imeli bi šolsko malico in rekreativni odmor,
- pouk med počitnicami nam ne bi bil všeč.

Glede pouka na daljavo so povedali:

- ni treba nadomeščati med počitnicami, imeli bi poletne počitnice,
- lahko bi se igrali, kadar bi hoteli,
- dobro bi bilo, ker ne bi bilo treba zgodaj vstajati, lahko bi dolgo spali,
- najprej delo, potem zabava,
- kadarkoli lahko kaj poješ,
- potekal bi elektronsko, preko spleta, spletno učenje, aplikacije za šole, po elektronski pošti, z video klicem, SMS-i, z navadnim klicem (za ustno oceno), s slikami oziroma elektronskim testom (za pisno oceno),
- imeli bi spletno gradivo,
- hitreje bi se naučili tipkati,
- računalnik/telefon popravlja nepravilno napisane besede, naučil bi se pravilno pisati,
- spletni zemljevid (družba) se ne trga,
- nekdo bi moral naučiti tudi učiteljico,
- učiš se, kadar se hočeš, imaš svoj urnik in svoj tempo učenja,
- ne bi bil tako učinkovit,
- nihče ti ne more dobro razložiti,
- z učiteljico bi se morali dogovoriti, kaj moramo storiti,
- več bi bilo stroškov za telefon, računalnik in elektriko,
- več časa bi preživeli pred ekrani – lahko nas zasvoji,
- bili bi bolj narazen.

TUDI UČITELJICO MORA NEKDO NAUČITI

Ko zdaj berem, na kaj vse so pomislili, kaj vse so zapisali desetletniki, se zopet opomnim, kako smiselno

znajo razmišljati otroci in kako nujno je, da imajo priložnost o tem govoriti. Da jih spodbujamo k ubeseditvi in udejanjanju, predvsem pa k čutečemu nadgrajevanju strategij razmišljanja o vsem, kar se morajo naučiti in kar se jim zdi umestno. Da občutijo, da nas, odrasle, zanimajo njihove ideje, mnenja in stališča, da vedo, da želimo njihovo pomoč, prispevek in predloge, še zlasti kadar menijo, da nečesa ne zmorejo, ne znajo ali nočejo.

Pri poučevanju se pogosto ravnam po njihovih predlogih. Tokrat smo že tisti dan skupaj naredili okvirni načrt domačega učenja, če nas doleti pouk na daljavo, ki se nam je zdel najbolj verjeten scenarij. Naslednji dan, ko je bilo jasno, da bo s ponedeljkom šola zaprta, smo načrt še malo izpopolnili. Meni je ravno ta načrt izredno olajšal delo v prvih dveh tednih pouka na daljavo, ko sem se morala učiti delati z napravami, s katerimi v življenju do sedaj nisem bila v prijateljskem odnosu. Star slovenski pregovor pravi, da sila kola lomí.

ČAS ZA RAZMIŠLJANJE – PREVEČ ALI PREMALO?

Vsem, tudi ali še zlasti otrokom, je težko tako korenito spremeniti življenje, ki si ga vajen od zgodnjega otroštva. Priti domov, k domačim, je nekaj najlepšega na svetu, biti samo doma in samo z domačimi pa že v enem tednu lahko postane nočna mora za marsikaterega otroka in starša, ki sta vajena večino dneva preživeti narazen. Otroci še bolj kot odrasli pogrešajo družbo in življenje zunaj doma, kakor so ga bili vajeni od malega. Zato postaja vse čedalje težje, čeprav je dobro, da so lahko več doma.

Domačo šolsko malico bi Lenart rad delil s sošolci

Manjkajo jim prijatelji, manjka celo šola in učenje ob sovrstnikih in učiteljih, ki jih vodimo in usmerjamo v živo čisto drugače, kot pa to omogoča še tako dobro znanje IKT.

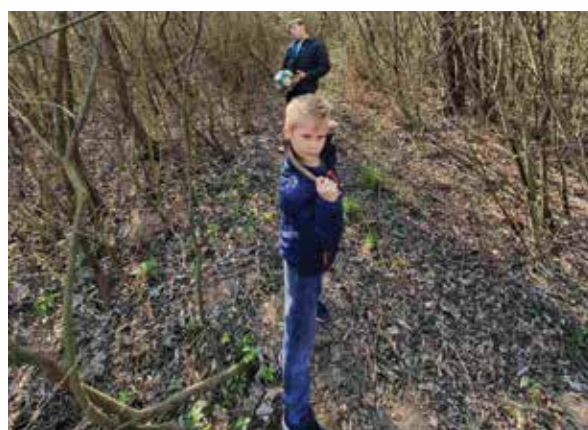
Najpomembnejše ta hip je, da ohranimo zdravje, da si čas zapolnimo z delom, v katerega moramo vložiti določen trud, da smo lahko ponosni nase in se veselimo dosežkov. Zato je nujno tudi sedaj otroke usmerjati v gibanje in proč od ekranov, kolikor je le možno. Tudi tovrstnih idej obstaja ogromno, zlasti po zaslugi naših domiselno iznajdljivih športnih učiteljev.

Šopek za mamo

Radost gibanja

Celomesečni pouk izven učilnice

Branje knjig je drugi del rešilne bilke vsaj za tiste, ki imajo doma knjige in tovrstne spodbude. Mojega pošiljanja pravljič se njihovi ljubitelji vsak večer razveselijo, celo nekateri starši, ker se spomnijo knjig iz svojega otroštva.

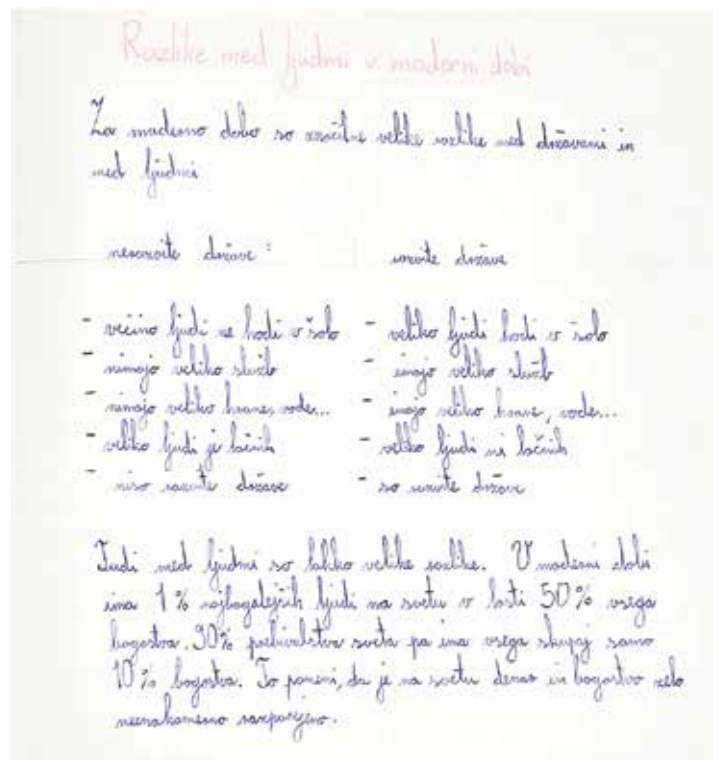
Domače branje – udobno, preganja dolgčas, poučuje, zabava

Vsi se bomo naučili številnih stvari, ki se jih v normalnem času zagotovo ne bi, kar je najboljša stvar teh dni. Predvsem, kako preživeti v nenavadnih, nepoznanih situacijah in ostati človek človeku, ko stopiti skupaj pomeni biti narazen, ko sodelovanje pokažeš tako, da delaš sam. Odlična pot do odgovornosti, samostojnosti, ko skrb zase v resnici, ne samo na jeziku ali papirju, pomeni tudi skrb za druge.

MNOGO SKRBI? BREZ SKRBI, VSE MINE

Nič me ne skrbi, da otroci, ki so vključeni v pouk na daljavo, do konca šolskega leta ne bi znali česa, kar se po učnih načrtih morajo naučiti vsako leto. Ob našem skrbnem vodstvu, njihovi naravni vedoželjnosti, radovednosti in tudi uporništvu (na Ronjo, razbojniško hčer in na pozitivno uporništvu me je spomnila deklica, s katero sva se pogovarjali po telefonu za bralno značko) ter ob podpori in pomoči staršev, se bodo prav vsi otroci v teh dneh za resnično življenje naučili mnogo in bolj trajno, zlasti s stališča vseh tistih standardov znanja, ki jih dosegamo procesno in razvojno.

VIR: De Bono, E. (2014): *Naučite svojega otroka razmišljati* [prevedla Nastja Mulej]. Založba Rotis: Maribor.